

N:o 6.

Ank. till Riksd. kansli den 24 febr. 1890, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 2 i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om tillägg till förordningen angående kontroll å tillverkningen af margarin m. m. den 11 oktober 1889.

Uti en inom kammaren väckt, till utskottet hänvisad motion n:o 16 har herr *Johan Sjöberg* föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring af eller tillägg till ofvanberörde kongl. förordning, att derigenom föreskrefves, att vid tillverkning af margarin denna vara skulle, vid det i 12 § 3 momentet uti förordningen stadgade ansvar, gifvas sådan färg, exempelvis blå, att varan derigenom tydligen kunde skiljas från natursmör, äfvensom att enahanda föreskrift stadgades i fråga om margarin, som från utrikes ort i riket infördes.

Till stöd för denna sin framställning har motionären framhållit, att de uti ifrågavarande kongl. förordning gifna bestämmelser icke kunnat afhjelpa de olägenheter för vår smörproduktion, som tillverkningen af margarin medförde. Det vore emellertid oafvisligen nödvändigt, att margarintillverkningen och försäljningen så anordnades, att vår produktion af natursmör icke derigenom undertrycktes; och detta kunde icke ske på annat sätt, än att åt margarinen gäfves ett utseende, som bestämdt skilde den från natursmöret.

Med motionären delar utskottet farhågorna för de vådor, som kunna och tvifvelsutän skola uppstå, om margarinet fortfarande tilllätes att i handeln uppträda under samma färg, som det för försäljning afsedda natursmöret vanligen begagnar. En sådan likhet skulle otvifvelaktigt, såsom erfarenheten äfven ådagalagt, föranleda till talrika fall, då margarin i handeln utbjudes och försäljes såsom natursmör; och de garantier emot ett sådant missbruk, som kongl. förordningen den 11 oktober 1889 söker åstadkomma, skola helt säkert icke blifva tillfyllestgörande. Otvifvelaktigt skulle dessa garantier betydligt stärkas genom ett tillägg i den riktning, som motionären föreslagit och genom hvilket sålunda stadgades, att margarinet finge i handeln förekomma endast under sådan färg, som skilde detsamma från natursmöret eller åtminstone från det natursmör, som i handeln vanligen utbjudes. Huruvida den af motionären exempelvis föreslagna blåa färgen skulle anses lämplig, anser utskottet emellertid tvifvelaktigt. För den händelse, att åt margarinet skulle gifvas en sådan färg, som skilde detsamma från allt natursmör, torde böra såsom en vigtig faktor framhållas, att den färg, som gäfves margarinet, vore af den beskaffenhet, att densamma icke kunde genom kemisk procedur borttagas.

Uti danska margarinlagen af den 5 april 1888 stadgas uti § 5 angående färgen å margarin följande:

»Det är forbudt att fabrikere, indføre eller forhandle Margarine, som har et stærkere gul Farve end N:o 9 i den af Indenrigsministeren fremlagte Farvetavles 6 Skalaer A—F. Det Fornødne derom optages i en af Ministeren utstedt Bekjæntgjørelse».

Varande den sålunda afsedda färgskala, hvilken är för utskottet tillgänglig, af Indenrigsministeriet publicerad den 17 maj 1888.

Genom detta lagstadgande har man velat bibehålla margarinets färg så ljus, att det derigenom skilde sig — om icke från allt natursmör — åtminstone från det i handeln vanligast förekommande, som eger en högre gul färg, än den, som enligt danska lagen är för margarinet tillåten.

Om önskvärdheten att uti vår lagstiftning upptaga bestämmelser rörande margarinets färg synes äfven Kongl. Maj:ts regering hafva varit ense vid det tillfälle, då kongl. förordningen den 11 oktober 1889 i statsrådet, uppå föredragning af chefen för kongl. civildepartementet, beslöts. Efter hvad det då förda och uti Post- och Inrikes-Tidningar kungjorda statsrådsprotokollet gifver vid handen, uttalades vid berörde tillfälle såsom önskvärdt, att i den författning, som då utfärdades, kunnat, såsom i den danska lagen, upptagas bestämmelser om margarinets

färg, därför den s. k. mellanrikslagen dock ansåges lägga hinder i vägen; i sammanhang hvarmed framhölls, att, sedan Kongl. Maj:t den 19 augusti nästlidet år förordnat om förhandlingar, åsyftande ändringar i mellanrikslagen, det vore att förvänta, att dessa förhandlingar skulle leda derhän, att berörde hinder komme att undanrödjas, hvarefter, och sedan fria händer i detta hänseende sålunda vunnits, frågan om margarinet färg kunde till ny behandling upptagas.

Då, med afseende å hvad sålunda blifvit upplyst, hinder för närvarande torde få anses möta för meddelande af en sådan föreskrift, som den af motionären åsyftade, finner utskottet, som emellertid — för den händelse att införsel, tillverkning och försäljning af margarin fortfarande skulle komma att i riket tillåtas — anser synnerligt viktigt, att föreskrifter meddelas angående den färg, under hvilken margarinet får i handeln förekomma, skäligen hemställa,

att motionen icke för närvarande må till någon
Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 februari 1890.

På utskottets vägnar:

GUSTAF BERG.

Här skall antecknas, att herrar *C. A. Andersson* från Malmö och *Folke Andersson* icke varit närvarande vid frågans slutliga behandling inom utskottet.
